

29 december 2024

Die dag moet je voortaan vieren als een feest ter ere van de Heer.

Exodus 12

Wat is het geheim van de Alpha? Misschien wel de maaltijd. Hoe vieren wij kerst? Met een kerstdiner.

Er zijn wel predikanten (geweest) die daar tegen tekeer gingen: 'Vreten op aarde!' Maar is dat niet kenmerkend voor een kerk die niet meer goed weet wat feestvieren is? Die is kwijtgeraakt hoe goed en Bijbels het is om samen te eten?

Het enige wat je in de kerk samen at, was een klein stukje brood. Eens in de drie maanden. In alle stilte. Alleen met jezelf. Je zonden overdenken. En je geloof. Want dat had de dominee net voorgelezen vanuit een lang formulier. Iedereen was nog stiller dan op andere zondagen, want het was het *heilig avondmaal*. Daarom mochten ook alleen volwassen mensen eraan deelnemen, in sommige kerken alleen de waarachtig bekeerde. En als iemand in zonde leefde, was het avondmaal het middel om diegene te straffen. Als je de sfeer rondom het avondmaal zou willen omschrijven: sober en stil en streng.

Als je in de Bijbel gaat lezen, kom je de ene uitbundige maaltijd na de andere tegen. Van de aartsvaders tot en met de apostelen zijn ze dat gewend.

In Exodus 12 lezen we over de instelling van Pesach. Dat gaat om dood en leven. Wat valt er op?

a. Het hele gezin viert mee, alle personen (12:3-4).

Blijkbaar is Pesach niet alleen voor de volwassenen, laat staan alleen voor de bekeerden. Er is in de hele Bijbel nooit een moment gekomen waarop de Heer zei: "En nu gaan we het nog mooier doen, nu krijgen de kinderen geen eten meer..."

Máár, denkt iemand, kinderen begrijpen toch niets van het Pesach! Dat klopt. Daarom mogen ze vragen stellen (12:26). Terwijl ze mee eten dus.

Máár, denkt iemand, wordt het dan niet oneerbiedig en oppervlakkig! Nee, bewuster: je hebt als ouders iets uit te leggen. Probeer je eens voor te stellen hoe de sfeer aan die tafels was, met dat vraag- en antwoordspel. Los, open.

Dat kennen we trouwens ook van Jezus met zijn leerlingen. Heel Johannes 13-16 wordt aan tafel uitgesproken. Let er ook eens hoeveel onkunde er was bij de leerlingen. Hoeveel waaroms. Daarom heetten die mannen ook *léérlingen*...

b. Pesach is een féést dat gevierd wil worden ter ere van de Heer (12:14).

Dat is bijzonder. Want het gaat om de dood van de eerstgeborenen in Egypte. Maar dan dus ook en nog veel meer om de bevrijding uit Egypte. Dat moet gevierd worden!

En ineens besef je dat wij dat zo ook zeggen: het avondmaal *viéren*. Alleen mogen we dus meer leren om het fééstelijke erin te brengen.

In Jeruzalem braken ze het brood en gebruikten ze hun maaltijd *vól vreugde* (2:46). In jubel, vertaalt de Naardens Bijbel. Die eerste christenen waren zo uitgelaten blij met Jezus.

Máár, denkt iemand, is dat dan nog wel eerbiedig! Zeker. Juist! Het staat zelfs nadrukkelijk in Ex.12: ter ere van de Heer!

c. Pesach is een maaltijd (12:11).

In Handelingen 2 wordt het breken van brood in één adem genoemd met de maaltijd. In 1 Kor.11 zie je precies hetzelfde. Ons woord 'avondmaal' komt uit de Statenvertaling en is een eigen (heilig) leven gaan leiden. Het betekende in die tijd doodgewoon: avond-maal-tijd. Daarom hebben wij het tegenwoordig over de maaltijd van de Heer.

Samengevat: de maaltijd van de Heer wordt door alle aanwezigen uitbundig (en uitgebreid) gevierd ter ere van de Heer.

Gesprekspunten.

0. Waar zou je zelf over door willen praten?
1. Mag je Pesach en avondmaal wel op één lijn stellen? Wat springt meer in het oog: de verschillen of de overeenkomsten?
2. Welk argument ken jij om het avondmaal alleen met volwassenen of bekeerden te vieren?
3. Wat vind je van onze huidige manier van avondmaal vieren?
4. Vieren wij ons geloof genoeg?
Wat in de kerk kan jou het meest intens blij maken om wat de Heer doet en heeft gedaan?